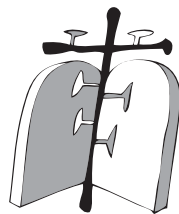

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Oslava narozenin Jiřího Bednáře (foto: Josef Šlerka)

Úvaha nad únorovým heslem (2)

Editorial (3)

Sborový zpěv se nese dál (3)

Vaření polévky pro lidi bez domova (3)

Ohlédnutí (4)

Víkendovka v Osinalicích (4)

Sborový tábor na Slapech (4)

Saláry (4)

Zkrácený zápis staršovstva 24. 1. 2019 (5)

Zimní večery u sv. Václava (6)

Z akcí pražské mládeže a konfirmandů (6)

Ekologické okénko – Krásná a živá (7)

Vzpomínka Antonína Cuce na události související s Povstáním pražského lidu v roce 1945 (8)

Chvála zdobnělin 10

Recept: Vanilkový řez z listového těsta – krémeš (11)

**Únor
2019**

Soudím, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena.

Římanům 8,18

Úvaha nad únorovým heslem

Soudím, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena. Římanům 8,18

Kladu si sám sobě otázku, zda znám někoho, kdo by rád trpěl. Já tedy trpím velice nerad. Nějak si však uvědomuji, že utrpení je součástí lidské existence a že někdy je třeba něco si vytrpět, např. vyvinout určitou snahu a vytrvalost, abychom dosáhli toho nebo tamtoho. Že lidské usilování může být někdy pouhou marností, je věc druhá. Zároveň věřím, že má cenu se snažit, má cenu vytrvat a někdy, zvláště když jde o druhého i něco vytrpět. Jindy trpíme, když se někomu, koho máme rádi, stalo něco špatného. I sem utrpení tak nějak patří, člověk potřebuje vyjadřovat své pocity, soucítit s druhými.

Apoštol Pavel se však nevyjadřuje k těmto zkušenostem. Utrpení, o kterém mluví, je spojeno s křesťanskou existencí. Píše nejprve, že „Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží,“ a poté že děti Boží jsou také dědicové Boží a spoludědicové Kristovi, což s sebou nese také účast na Kristově utrpení a Boží slávě. Následuje heslo tohoto měsíce, že totiž toto utrpení, tehdy pocíťované možná mnohem silněji než dnes (v podobě pronásledování), se nedá srovnávat s Boží slávou, které jednou budeme účastni.

I dnes je mnoho lidí po celém světě za svou víru pronásledováno. I dnes je pro mnohé naděje, že u Boha je záchrana, tím, co je drží nad vodou. Když ale mnozí doufají, že na nich bude přes všechno utrpení zjevena sláva Boží, není již svým způsobem přítomna i nyní? Není přítomna, skrze naději, víru a lásku věřících?

Můžeme si pouze vážít svobody, se kterou smíme věřit a mluvit o své naději. Nicméně i Češi si mohou projít posměchem, nebo odmítnutím pro svou víru. Co s tím? Není řešením postavit se na odpor a oplácet zlým za zlé, ale stejně tak nepomůže ani nic nedělat a nechat se odsunout někam na vedlejší kolej. Od jednoho přítele, který má v oblíbě tanky a armádní techniku, jsem jednou dostal novoroční přání s veršem: „Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.“ Shodou okolností je i tento verš z epistolů Římanům. Tak se tedy nelekejme, když na nás přijdou všelijaká utrpení. Přemáhejme je, ale ne tím, že bychom druhé taky trápili, nýbrž vírou, nadějí a láskou. Vždyť v tom se v našich životech může projevat Boží sláva.

V závěru kapitoly čteme Pavlovo vyznání. Kež je i nám povzbuzením v trápení i důvodem k radosti z Boží lásky k člověku.

„Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: „Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku.“ Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

Římanům 8,36-39

Aleš Rosický

Milí přátelé, jak již bylo avizováno v minulém čísle, v neděli 13. 1. 2019 jsme nově naučené písně zpívali na bohoslužbách a jednu z nich jsme si pak zopakovali ještě 27. 1. Ačkoliv byla jistá nejistota, zda se všechno povede, a ne všichni, kteří se zúčastnili nacvičování, mohli svým zpěvem pomoci na bohoslužbách, na výslednou realizaci a společný zpěv jsem slyšel pouze chválu. Děkuji tedy všem zúčastněným a nacvičujícím. Jsem rád, že jste společně nacvičování nových písní shledali příjemným a osvěžujícím. Přiznám se, že i mě v něčem dodalo novou chuť do společného zpěvu. Před několika lety jsem totiž sborový zpěv příliš nemusel.

Po těchto zkušenostech bychom rádi v této milé praxi nacvičování písní pokračovali i nadále, a to vždy po prvních bohoslužbách v měsíci. Na staršovstvu jsme se dohodli, že budeme vždy nacvičovat jednu píseň vícehlasou a jednu jednodušší, nebo také jednu píseň z Taizé a jednu tradičnější, kterou ještě neznáme. Zpěvu není třeba se bát, toto naše zpívání je k radosti a k oslavě Boží, zpívat mohou operní pěvci i nezpěváci, prostě každý, kdo se chce přidat. Tentokrát připadl výběr nových písní na mě a Matěje, vybral jsem jednu píseň z Taizé – Blízko je Pán (*viz str. 8*) a Matěj jednu postní – Proč vládnout měl by lidem hřích (*viz str. 9*). Kdyby měl ale někdo z vás přání, jakou z nových písní se naučit, rádi je uslyšíme. Písně jsou dostupné na <http://evangelickyzpevník.cz/>. **AR**

Vaření polévky pro lidi bez domova

Předně bych rád poděkoval všem, kteří s přípravou polévky a jejím následným odvozem a distribucí pomohli posledně, a to i přes nepřízeň počasí a nefungující kotel. Polévku pro lidi bez domova budeme společně připravovat i tento měsíc a to **13. 2. 2019 od 14.00 ve sboru** a výdej bude jako obvykle v **18.00** před Hlavním nádražím. **AR**

Ač je únor nejkratším měsícem, nepřichází toto číslo zkrátka. Dozvíte se, jak reflektuje svoji práci ve sboru naše pastorační pracovnice Kristina, které u nás od konce ledna skončil pracovní úvazek. Naši bratři a sestry z ŘKC na Čechově náměstí nadále pořádají ekumenické večery s hostem, k nimž jste srdečně zváni. V našem sboru pak budeme společně nacvičovat další nové písně, uvaříme polévku pro lidi bez domova a budeme mít příležitost k účasti na přednášce o J. L. Hromádce.

Dopředu také počítejte s **výročním sborovým shromážděním**, které se **uskuteční 17. 3.** Budeme moc rádi, když přijдете. Pozornost prosím věnujte i plánované víkendovce pro děti a konfirmandy a letnímu táboru pro děti. Více k plánovaným i proběhlým událostem v příloženém sborovém programu a ve zkráceném zápisu ze staršovstva. Zajímavé a netradiční čtení nám připravili také Hanka Řehořová – ekologické okénko a Petr Nesvadba – o chvále zdrobnělin. Je něco špatného na tom, když je používáme?

Závěrem vzpomínky Antonína Cuce, a již tradičně recept, tentokrát na krémeš, tuto dobrotu jste mohli ochutnat po jedných bohoslužbách v uplynulém měsíci.

AR

Ohlédnutí

Milí vršovičtí, nechci se s vámi loučit, nikam neodcházím. Jen bych se chtěla ohlédnout za uplynulým rokem, kdy jsem ve sboru působila jako pastorační pracovnice. Bylo to období plné změn a nových zkušeností, setkávání s novými, ale i starými přáteli. Práce byla různorodá, od návštěv seniorů ve vršovickém zámečku, přes organizaci nedělní školy, víkendovky s dětmi, vaření jídla pro lidi bez domova a archivaci sborových dokumentů, až po zadávání dat do církevní databáze Farpr. Něco z toho velmi naplňující, něco o trochu méně. Ať už je ale náplň práce jakákoli, vždy jsou nejdůležitější lidé, se kterými pracujete, se kterými se setkáváte. A tady ve Vršovících jsem se potkala s lidmi, jichž si vážím, mám je ráda a jsem vděčná Pánu Bohu, že jsem s nimi mohla strávit čas. A pozitivní na tom všem je to, že se s vámi všemi mohu potkávat i nadále, protože, jak jsem už zmínila na začátku, nikam neodcházím. Já i děti i nadále zůstáváme součástí společenství vršovického sboru a těšíme se na další naše setkávání.

Kristina Camidge

Víkendovka v Osinalicích

Ještě před táborem plánujeme víkendovou akci. Jeli bychom do Kokořínska, opět do nádherného prostředí. Termín je **22. – 24. 3.** a také musím co nejdříve potvrdit termín. Vesnička se jmenuje Osinalice.

MO

Sborový tábor na Slapech

Rád bych letos opět uspořádal tábor. Našli jsme skvělý objekt, ale ne ve zcela vhodném termínu. Přiznám se, nevím moc co dělat. Najít místo je těžké, zajistit vedoucí, aby mohli jet také. Budou děti, kdybychom jeli první červencový týden? **Od 30. 6. do 7. 7.?** Pokud ano, jeli bychom do krásného prostředí Slap. Do Luhu u Čimi. Je to nádherná zátoka se skvělým zázemím, které vytvořili manželé Hejzlarovi.

Tak vás pěkně prosím o zvážení a případném přihlášení dětí.

Saláry

Milí bratři a milé sestry, podařilo se nám, co se nám už dlouho nepodařilo. Vybrali jsme mezi sebou na darech a salárech více, než jsme rozpočtovali. Vnímám to jako velké povzbuzení do své vlastní práce. Snad i vás ta poměrně velká částka povzbudí a taky svým způsobem potvrdí, že sborový život má svůj smysl a má smysl do něj zvát i další lidi. Děkuji vám jako farář za vaše dary, děkuji vám také za modlitby za sbor a celkově za vaši aktivitu. Pánu Bohu díky!

Pokud byste potřebovali potvrzení o daru, je připraveno v kanceláři po každých bohoslužbách.

MO

Zkrácený zápis staršovstva 24. 1. 2019

Zapisovatel: Tomáš Hrubý

Omluveni: Pavel Staroba, Bára Masopustová, Tomáš Vokatý

Zpráva z provozu sboru

Bohoslužby: velmi se líbily dětské bohoslužby (6. 1.).

Občerstvení po bohoslužbách: je příjemné, že občas někdo přinese „nehlášené občerstvení“.

Oslovit mládež a granty

Informace ze setkání s Eliškou Havelkovou: ThDr. Eliška Havelková nabídla sboru společné pořádání „alfa kursů pro mládež“. Akce by začala speciálním velikonočním úvodem a pokračovala maximálně do září 2019, kdy Eliška Havelková odchází na vikariát. Kurzy by se konaly mimo sborové prostory. Zaměření kursu je na středoškolskou mládež. Podrobné vysvětlení vyjde podle zvážení staršovstva v březnových katakombách.

Důležité dva body pro zvážení: 1) mimořádně důležitou roli by v celé akci hráli věřící vrstevníci frekventantů kursu, kteří ale v našem sboru nejsou (resp. nemáme mládež). 2) nezbytná je při přípravě a průběhu kursu účast dobrovolníků ze sboru.

Po představení projektu se rozvinula obsáhlá diskuse. Některým presbyterům se způsob nabídky účasti na kursu zdál příliš marketingový a reklamou zasažený, jiní se projektu zastávali, protože v něm nic podbíživého nespatořovali nebo viděli záruku v osobě E. Havelkové. Bylo rozhodnuto, že není nezbytné, abychom se nabízeného projektu účastnili, a proto je pro naši účast nutné, aby s ní souhlasili všichni přítomní presbyteri, aby byla zajištěna dostatečná

podpora a neštěpili bychom se na vztahu k tomuto projektu. Hlasovat budeme po e-mailu do 31. 1. 2019.

Reflexe uplynulých akcí

Vánoční hra: velké poděkování všem, kteří se hry účastnili. **Sborový zpěv** a další pokračování – účastníky potěšilo jak zkoušení, tak provedení, bude se pokračovat. Shodli jsme se, že bychom chtěli cvičit písně z nového zpěvníků. Jednu tradičnější a jednu z Taize. **Oslava narozenin bratra Bednáře.** Děkujeme bratru Bednářovi za krásnou oslavu a přejemu ještě jednou dostatek Božích dní. **Květinová výzdoba** – chceme v ní pokračovat. Květinovou výzdobu připravují ženy v azylovém domě ve Vršovcích. Cena jedné výzdoby je 500,-.

Služby ve sboru

Neděle 3. 3. 2019: v rámci bohoslužeb proběhne křest dvojčat (kolem jednoho roku) bydlicích naproti sboru, křtít bude člen synodní rady Pavel Pokorný. Bohoslužby budou s dětmi.

Co nás čeká

10. 2. – Diskuze o J. L. Hromádkovi – Jiří Piškula; 13. 2. – Polévka pro lidi bez domova; 22. – 24. 3. víkendovka – hledáme místo.; sborová dovolená + tábor pro děti; 17. 3. – výroční sborové shromáždění

Finanční zpráva

Inventarizační komise (Věra Adamcová a spol.) provedla inventarizaci. Zpráva byla staršovstvu předložena.

Zpráva J. Kocnové – v roce 2018 jsme rozpočtovali 360 000 Kč, následně jsme vybrali 379 220 Kč, což je zcela ojedinelé.

Celkově se sbírkami a dalšími dary 509 000,-. Hospodaření sboru za rok 2018 pak bylo i s odpisy (97 371,-) -67 149,-. Bez odpisů jsme naopak v plusu 30 222,-.

Partnerský sbor

Zuzana Freitas: sbor, který by měl zájem s námi navázat partnerství, patří k církvi, která je nám svým pojetím blízká, Church of Scotland, a je z města Carluke (mezi Glasgow a Edinburhem).

Návrh: pozvat Davida Sinclaira (koordinátor pro mezinárodní vztahy u synodní

rady) na přednášku/povídání o Skotské církvi. Mělo by se to stihnout před sborovým shromážděním, tedy patrně termín 10. 3. 2019

Celocírkevní sbírky a platby

Odvedené: Seniorátní adventní sbírka – 2400 Kč; Sběrka pro bohoslovce a vikariát – 2920 Kč; Archová sbírka na Indonésii – 5000 Kč; Zaplacen personální fond za pastorační pracovníci za leden 2019

Termín příštího staršovstva: 28. 2. 2019

Zimní večery u sv. Václava

Za tichých zimních večerů se dříve dělávalo to, co sezónní péče o hospodářství člověku nedovolovala. Velkoměstský křesťan sice nežije koloběhem přírody, ale i u něj zima zpomaluje koloběh chatarský, chalupářský či výletní. A právě toho se nejspíše rozhodli využít v naší sprátené katolické farnosti u kostela sv. Václava k vytvoření cyklu večerních setkání s lidmi, kteří mají co říci k současným duchovním a politickým výzvám. Potkávají se při nich věda, umění a teologie, všechny dohromady reprezentované hned v první přednášce v jednom pozoruhodném autorovi i řečníkovi, Marku Orko Váchovi. Přeplněný sál v zadním traktu kostela byl zcela vtažen do strhující cesty k hlubinám etického rozhodování na poli až zázračných možností genetické medicíny a o dva týdny později evangelický teolog Pavel Hošek odhalil přítomným tajemství teologie Tolkienových děl. Jako přizvaný moderátor diskusních večerů cyklu, který probíhá od 14. ledna do 28. března, mohu osobně potvrdit otevřenou a skutečně hledající atmosféru těchto setkání. Dveře jsou otevřené pro všechny, rozhodně tedy i pro poznání chtivé vršovické evangelíky. Podrobnosti a aktuální program setkávání naleznete na: <https://www.farnostvrsovice.cz/zimnivecery>. **Michael Otřísal**

Z akcí pražské mládeže a konfirmandů

Během února a března pořádá pražská mládež několik zajímavých setkání, ke kterým jste srdečně zváni:

Česko-Korejské Setkání 2019: 12.–13. 2. Setkání mladých křesťanů z Česka a Koreje, 12. 2. od 18.00 Povídání o historii obou církví za posledních 100 let. Kostel U Jákovova žebříku U Školské zahrady 1, 182 00 Praha, 13. 2. Provádění Korejců po

Praze. Setkání jsem se v minulých letech několikrát zúčastnil a mohu je doporučit, je to milý a netradiční zážitek.

Více informací na <https://goo.gl/zMrg2o>

Běžky nebo pěšky: 14.–17. 2. Zimní pobyt v Křížlicích. Hlavní náplní prodlouže-

ného víkendu budou pěší a běžkové výlety. Dostane se ale i na další zimní radovánky, duchovní programy, zpívání, jídlo a ostatní srandy.

Více informací a přihlašování do 8.2. na <https://goo.gl/a1rzXA>

Setkání konfirmandů (pražského seniorátu): 28.-30. 3. Bližší informace u AR, nebo u seniorátního faráře pro mládež Karla Müllera.

Ekologické okénko – Krásná a živá

V říjnu jsem byla na návštěvě u kamarádů v Podještědí a zrovna jsem se přichomýtlá k Velkému odplastování domácnosti. Přátelé jako milovníci přírody ovšem znali různé výborné dokumentární filmy o umělých hmotách (Plastic Oceans z roku 2016 je klasika). Zároveň jsou to ale lidé skromní, a tak měli polovinu domu zařízenou věcmi, které jini vyhodili. Se zájmem jsem proto přihlížela jejich rozhodnutí skoncovat s pár dalšími kompromisy.

Vím už několik let, že z PET lahví se uvolňují jedovaté látky, no ale nestudí, jsou lehké a tak nějak praktické a snad to nebude tak horké. Bylo by sice dobré vyměnit lahve na zalévání pokojových květin a láhev na pití na výlety za skleněné, ale ta námaha a také není čas. Jenže Odplastování mě nakazilo. A tak od podzimu vozím na výlety vodu ve skle (ano, je těžší). Doma jsem se už několikrát přisítihla, jak jen tak sedím a pozoruji hru světla v krásné skleněné láhvi na zalévání – lahodí to oku. Mám ovšem plány! Výměnu hodlám provést i u maminky. Mlsně proto obcházím kontejnery na sklo a já sám, když objevím 1,5litrovou láhev. Nebo dokonce demižónek.

Nedávno jsem si zkusila odhadnout, jaká „plastová stopa“ po mně asi zůstane. Vyšly mi tři napěchované železniční vagony (jela jsem zrovna vláčkem). Co v těch vagoněch všechno bylo? Obaly od potravin a všeho možného, batohy, kabelky, boty, oblečení, nábytek, koberce

a další podlahové krytiny, počítače, pneumatiky, barvy, lepidla, pěny atd. Část jako osobní spotřeba, část jako podíl na veřejném životě – úřadech, institucích, školství, dopravě, zdravotnictví, průmyslu (též zábavním)...

V mém životě mi atopický ekzém od sedmi měsíců věku pomohl si poměrně rychle ujasnit, že na těle mohu nosit pouze čistě přírodní látky. Odtud se možná vyvíjelo stále silnější vnímání, že dřevo, kámen, sklo, kov, bavlna, kůže apod. jsou krásné a živé, umělé hmoty oproti tomu nepříjemné a mrtvé. Řeknete si: osobní dojem precitlivělé ženy. Možná. Podívejme se ale na planetu. Velká část plastů se postupně dostane do moře, kde se působením žívlů rozpadá na stále menší a menší kousky. Na tyto kousky se navazují jedovaté chemikálie, které jsou do moře splachovány z intenzivního zemědělství a vypouštěny obřími pobřežními továrnami a z dalších zdrojů. Toxická směs pak proniká do po-

travního řetězce. Podobně také ve vnitrozemí kousičky plastů „obohacují“ půdu, vodu a dá se předpokládat, že i vzduch.

Co se s tím dá dělat? Mnoho.

Člověk je schopen vymyslet úžasná řešení, pokud dostane správné zadání, a to zní: nesmíme škodit přírodě.

Při návštěvě prodejny *Zelená domácnost* jsem jákala nad taškami a pytlíky vyrobenými z kukuřičného škrobu. V úžas mě však uvedla sada nádobí na pohled i dotyk nerozeznatelná od plastů, vyrobená však ze směsi bambusu a kukuřičných a rýžových slupek.

*Přijď Duchu svatý k vědcům a vynálezčům.
A ke spotřebitelům!*

Hanka Řehořová

Vzpomínka Antonína Cuce na události související s Povstáním pražského lidu v roce 1945

Pokračování z minulých čísel | Byla odstraněna přepážka v průlomu zdí z vedlejšího paláce ředitelství státních drah. Tam se nacházelo asi 20 osob. Kryt byl ve stádiu příprav. Z nedávno nahozených zdí číšel chlad a vlhko. Přítomná slečna, asi telefonistka ráda a ochotně vyřídila mnohým vzkazy domů. Na naší telefonní ústředně bylo totiž spojení zničeno. Při jednom takovém vzkazu přišel Hauptmann a projevil velké podivení. Bylo mu ovšem vysvětleno, že lidé nacházející se v ve vedlejším domě, nemají jinou možnost, nežli přecházet do naší závodní kuchyně. Aby vzájemným návštěvám učinil přítrž, postavil prý k průlomu stráž.

Nejvíce lidí bylo stále ve velitelském krytu REPO. kde všichni přítomní viseli očima na přijímači. Zprávy byly nabádavé.

Zesílit barikády, zvýšit ostražitost a ubezpečení, že rozhlas je pevně v našich rukách. „Poslouchejte na vlně 415 m.“

Potom stále písničky, sokolské pochody a zase zprávy. Česky, anglicky. Možná, že bylo pořadí jiné.

Jsme stále ve sklepě. Ducha to nepřidá, očekávaná pomoc se nedostavuje.

Angloameričané překročili na třech místech čsl. hranice.

Němci zřízená podvodná vysílačka *Praha* hlásila v neděli:

„Díky ukázněnému chování německých vojsk podařilo se likvidovat povstání na venkově a zajistit tak klid českému obyvatelstvu.“

Čas pokročil, musí se pomýšlet na přípravu oběda. Hlásím se dobrovolně na práci do kuchyně. Nosím brambory, pře-

stavuji s kuchařem velké hrnce, krájím cibuli, při kteréžto práci se mně řinou celé potoky slz. Jsou přítomni kuchař Zahradil, já a několik žen. Hlídadí nás tři vojáci. Jsou ospalí. Chci je zaříznout, či jakýmkoli jiným způsobem odstranit. Zmocnili bychom se tří pušek a tří ručních granátů. Chvillemi přijde mladý důstojník, ten sice ospalý není, ale zato má automatickou zbraň. Stále s ním mluvím a přemýšlím, jak bych ho odstranil. Doznávám, že se vojáci i s velitelem chovají k nám celkem taktně a to mne odzbrojuje. Je to pokud vím jediné svědectví o slušném chování Němců. Nechci za to být označen jako člověk, který zapomněl na všechna bezpráví a násilí, která náš národ od nich utrpěl a v tom případě nevím, zdali bych věci spíše uškodil než prospěl. Později jsem se dozvěděl, že také čtyři předem jmenovaní chlapi měli chuť naše hlídače přepadnout.

Odpoledne nařizuje velitel, prý pro nebezpečí bombardování rozčlenit, to znamenalo, že osazenstvo T.B. (asi Tiskárny bankovek) musí jít do tiskárenského krytu. Hledáme v tom čertovinu. Musíme se podvolit. Přitom se od rozbřesku do banky a Hlavní pošty stále střílí po našich věznicích, kdekoliv se jen ukážou. Naši Němci mají prý dva mrtvé, přitom vlají na žerdích bankovní budovy čsl. vlajky a Němci je nemohou bez rizika sejmout. Střelba je tak silná, že nás až udivuje, současně nás udivuje, že v noci na poště byl takový klid. Ačkoliv naše nezvané hosty jistě museli slyšet, vojáci mně říkají: „My vojáci nestřílíme, tam civilové střílejí mnoho.“ Policie je také oddělena, je jim vykázána místnost na poště Hlavní pokladny. Vojáků je již prý 300 a zařizují se již také na tisk bankovek. Máme dovoleno vzdálit se pouze do šaten, ale vzdor tomu si každý své nutné ve svém oddělení zařídil. Já jsem při té příležitosti

uklidil velký řeznický nůž, protože byla výzva, aby každý kdo má nějakou zbraň tuto řádně schoval. Současně jsem přinesl balíček tabáku a jiné kuřivo pro kamarády, sám totiž nekouřím. Přišel jsem jim vhod.

V neděli odpoledne se dozvídáme, že tanky generála Vlasova jedou do Prahy. Netrpělivě čekáme. Ti mají našim pomoci. Napětí stoupá. Snad bylo těch zpráv více, snad se o nich jen mluvilo, časem umlkly úplně.

Přichází večer a pak noc. Málokdo spí. Jen se podřimuje. Je chladno. Byl prý svátek matek. Venku ustává střelba. Co asi přinese ráno? Žena vrchního ředitele Šturma překypuje v laskavostech. Nabízí kávu, sýr, víno, tabák, chleba, brambory. Nic proti ní nemám, ale je to Němka. Proč to přijímají ti druzí, vždyť ještě hladem neumírají?

V pondělí 7. května německá vysílačka *Praha* hlásí: „Proti vyvěšení vlajek není námitek, nesmí se však vztyčovat vlajka sovětská.“

Oficiální rozhlas *Praha* vyzýval Dr. Kotrlyho, aby se dostavil k jednání. Má být předán Černínský palác. Zase jednání. Kolikáté už? Rádio nám mnohokrát už řeklo, že Němci ujednání nedodržují. Ing. Ludvík se mně svěřil, že by rád utekl. Byl prý to on, kdo nechal dát našim Němcům železná a přidal k nim ještě dva jiné výtečníky. Chápu jeho situaci. Uvažuji. Skrze truhlárnu by bylo možno dostat se do ochozu dvora, a pak po zabezpečující vzpěře od vrat na vrata do Růžové ulice. Vrata jsou však vysoká a naproti je Hitler Jugend. Tento plán zůstal nevyslovený.

Důstojník zabavil postupně přijímače ve velitelském krytu a v kuchyni. Máme však ještě jeden zde v tiskárenském krytu. Je umístěn ve zvláštní nenápadné skřínce. Zřizujeme stráž pro případ, že by šel někdo z našich nepřátel, abychom mohli poslech vypnout.

Chvála zdobnělin

Moje děti obracejí oči v sloup, kdykoli vyřknou větu na způsob: „Chcete namazat na ten chlebiček másličko nebo lučinku?“ Manželka se chytá za hlavu, vypadne-li ze mne formulace typu: „Ta dnešní večeríčka byla ale dobrůtka!“ Ba i tchyně má pocit, že se přeslechla, zeptám-li se jí: „Maminko, už jste četla tuhle knížičku?“ Zkrátka a dobře, svět mne zesměšňuje, kritizuje, uráží, ba napadá, používám-li ve své mluvě zdobněliny. Vrcholem bylo nedávné podotknutí jednoho z mých služebních představených, který podnikl hospitační návštěvu v mém semináři a poté konstatoval: „Pane kolego, vy jste takový narativní typ, že? Doporučoval bych ve výuce poněkud omezit ty hovorové výrazy a zdobněliny!“

Samozřejmě, že se neurazím, leč zesmutněl jsem. Nechápu, proč se jaksi „nepatří“, když se řeč dospělceva hemží zdobnělinami. Že by šlo o paralelu k zažité frázi: „Dospělí nepláčou“? Každý začínající psycholog vám dnes na počkání sdělí, že je to hloupost, neboť i dospělý jedinec má právo na to, aby intenzivně prožíval své emoce, aby se někdy jen tak schouli a otevřel kohoutky slzných váčků! Proč by tomu se zdobnělinami mělo být jinak?

Jistě. Jako ve všem, co člověk v životě činí, i v používání zdobnělin by měl dodržovat jistou míru. „Kráčejme zlatou střední cestou!“ nabádá nás řecký klasik Aristoteles. „Přiměřeně, přiměřeně!“ – tak praví klasik jiný, ryze český. Přesto bych se přimlouval za to, abychom se nestyděli za zdobněliny, nehemží-li se jimi naše korespondence se soudy a jinými ctihodnými institucemi. Vždyť ta něžná slůvka jsou jakousi měkkou „vycpávkou“ našich drsných dnů, jsou to záblesky veselého dětství v šedi dospělosti, které „zateplují“, „obrušují“ ostré hrany a uklidňují nás při našem – mnohdy nesmyslném – cvalu v přetechnizovaném, studeně zracionalizovaném světě! Možná, že máte jinou zkušenost, ale pro mne se věci, lidé a události, které si „zdobním“, stávají jaksi přátelštějšími,

„usmívají“ se na mne, jsem v jejich přítomnosti spokojenější, ba šťastnější. Nemusím je totiž řešit, já se s nimi jen tak mazlím. Zdobněliny jsou plyšáci mé pozdní dospělosti...

Rád ve své emailové korespondenci užívám i „smajlíků“. Dokonce i v korespondenci „úřední“. Další smrtelný hřích. Zajiště vděčné téma pro psychologickou, ba možná i psychiatrickou analýzu, v jejímž resumé by nepochybně zazněly pojmy „infantilita“, „nedozrálá osobnost“... Jenže nevěřili byste, jak září očka rozličných úřednic, s nimiž jest mi vésti korespondenci, když dostávají ode mne nikoli stroze vyplněný formulář, nýbrž bujarý textík ověšený pitvořícími se ozdůbkami! Potajmu mi píší, že na mé emaily dokonce těší, neboť při jejich čtení se mohou uvolnit a úplně obyčejně i zasmát, aniž by „vypadly“ z formální úřední „role“! Jsou to taková jarní zastavení v mrazivém větru čísel jednacích, malí poslové, že člověčina snad ještě zcela nevyhynula...

Mnou zmíněný psycholog patrně namítne, že jde o formu úniku, o „náhradní“ řešení a nevím, co ještě. I to je možné. Ale přesto se mi žije s mými zdobnělinami moc fajn. Tak mi to přejte a příliš se na mne pro tenhle obskurní a nevědecký textíček nehněvejte!

Petr Nesvadba

Recept: Vanilkový řez z listového těsta – krémeš

Suroviny

400 g listového těsta
500 ml smetany ke šlehání 33% nebo více
1 ks vanilkového cukru
0,5 ks ztužovače šlehačky
800 ml mléka
2 ks vanilkového pudinku
75 g másla
4 lžičce cukru krupice (přibližně, dle chuti)
moučkový cukr (dle chuti)
100 g čokolády na vaření

Postup

Listové těsto vyválíme na pomoučeném vále na 2 velké pláty. Jedním plátem vyložíme plech (cca 35 × 25 cm, v případě většího plechu nezaplníme celou plochu) i do stran, druhý můžeme nechat na nízkém plechu. Plechy nemusíme vymazávat ani vykládat pečícím papírem, nic se nepřilepí. Vyválené pláty propícháme vidličkou nebo špejlí, aby se při pečení

BĚŽKY NEBO PĚŠKY

14. - 17. ÚNORA 2019 v KŘÍŽLICÍCH

BLIŽŠÍ INFORMACE NA PRAZSKA-MLADEZ.EVANGNET.CZ

A NA FB PRAŽSKÁ EVANGELICKÁ MLÁDEŽ

POŘADÁ PRAŽSKÝ SOM A ODDĚLENÍ MLÁDEŽE ČCE

zbytečně moc nenařadily a pečeme v předehřáté troubě na 180 stupňů asi 10–15 minut do zlatova. Pak necháme vychladnout a připravíme si pudink.

750 ml mléka osladíme, přivedeme k varu, za stálého míchání přilijeme dva pudinky rozmíchané ve zbylém mléku. Povaříme dle návodu, odstavíme a ihned přidáme máslo, které za stálého míchání necháme v pudinku rozpustit. Pak pudink nalijeme na upečený plát s vyššími okraji a rovnoměrně rozetřeme. Necháme dobře vychladit.

430 ml smetany vyšleháme s půlkou ztužovače, vanilkovým cukrem a moučkovým cukrem dle chuti do tuha. Na vychladlý pudink rovnoměrně rozetřeme šlehačku a zaklopíme druhým plátem pečeného listového těsta.

Do menšího kastrůlku nalámeme čokoládu na kostičky, přilejeme 70 ml smetany a na vodní lázni necháme rozpustit, občas promícháme. Čokoládovou polevou natřeme vrchní plát listového těsta. Následně dáme alespoň na 2 hodiny nebo nejlépe přes noc do chladna proležet.

Recept je kombinací několika receptů a trochy improvizace. Zdroje uvádím níže.

Zdroje:

<https://www.recepty.cz/recept/bajecny-vanilkovy-rez-z-listoveho-testa-kremes-156786>

<https://www.facebook.com/NejRecept/videos/1270966463013079/>

Rut Rosická

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravdy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangelnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: T. Hrubý; Odpovědný redaktor: M. Opočenský
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program na únor a březen 2019

3.2.2019	neděle	9.30	bohoslužby s dětmi	káže Matěj Opočenský (J 4,1-30)
		11.00	sborový zpěv - nácvik dalších písní z nového zpěvníku	
5.2.2019	úterý	20.00	setkání nejen třicátníků	
7.2.2019	čtvrtek	18:00	Schola Gregoriana Pragensis koncert	ŘKC, Náměstí Svatopluka Čecha
8.2.2019	pátek	17:00	setkání konfirmandů a starších dětí	
10.2.2019	neděle	9.30	bohoslužby	káže Aleš Rosický
		10.45	debata o J. L. Hromádkovi	
13.2.2019	středa	13.00	biblická hodina ve Fokus Praha	
		14.00	vaření polévky pro lidi bez domova	
15.2.2019	pátek	10.00	bohoslužby v domově pro seniory	„zámeček“
17.2.2019	neděle	9.30	bohoslužby s VP	káže Matěj Opočenský
24.2.2019	neděle	9.30	bohoslužby	káže Aleš Rosický
28.2.2019	čtvrtek	14.00	setkání seniorů	
3.3.2019	neděle	9.30	bohoslužby s dětmi	
10.3.2019	neděle	9.30	bohoslužby	
14. 3. 2019	čtvrtek	18.00	Petr Šláma: Starý zákon a moderní archeologie	ŘKC, Náměstí Svatopluka Čecha
17.3.2019	neděle	9.30	výroční sborové shromáždění	
22.-24.3.2019			víkendovka	

Pravidelná setkání v týdnu a měsíci (pokud není uvedeno jinak)

podle domluvy - 1 × měsíčně	10.00	setkání nejmenších dětí	nejčastěji v úterý dopoledne
2. úterý	20.00	„setkání třicátníků po bytech“	
středa	15.00	biblická hodina pro dospělé	
středa	17.15	biblická hodina pro děti (Jablčkov)	Jablčkov Počernická 524/64, Praha 10 - Malešice
3. středa	13.30	bilická ve Fokus Praha	Karlín
4. čtvrtek	14.00	setkání seniorů	
4. čtvrtek	20.00	schůze staršovstva	
pátek	10.00	bohoslužby v domově pro seniory ve „Vršovickém zámečku“	Vršovické náměstí
pátek	17.00	setkání konfirmandů a starších dětí	

farnost Vršovice
Vás zve na
koncert
v rámci cyklu:

*Zimní večery
v sv. Václava*

Schola Gregoriana Pragensis

ve čtvrtek 7. 2. od 18:00
v kostele sv. Václava

na náměstí Svatopluka Čecha,
Praha 10 - Vršovice

Další večery: 14. 2.
beseda s Vladimírem Volrábem
// 21. 2. meditace // 28. 2.
beseda s Václavem Malým
// 7. 3. ekumenický popelec
// 14. 3. beseda s Petrem
Slámou // 21. 3. představení
spolku Loutky v nemocnici
// 28. 3. závěrečný večer